

укріплення останніх має бути сформовано лише за доцільного та теоретично-наукового аналізу міжнародних партнерів.

Питання щодо розвитку концептуальних елементів забезпечення кримінологічної безпеки в міжнародно-правовому аспекті надає дедалі більшого підґрунтя для подальших наукових досліджень.

-
1. Ферри Э. Уголовная социология // - М., 2009. – 204 с.
 2. Лебедев С. Я. Криминализация экстремизма и обеспечение криминалогической безопасности: от единства целей к борьбе противоположностей // Уголовно-правовой запрет и его эффективность в борьбе с современной преступностью. – Саратов, 2008. – 276 с.

Мухай Анастасія Андріївна,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник:
Маргулов А.Х.,
професор кафедри
міжнародних відносин та туризму ДДУВС,
доктор історичних наук, доцент

ДЕМОГРАФІЧНА КРИЗА ЯК ВИКЛИК СУСПІЛЬСТВА: ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

Люди – основна соціальна цінність держави. Нині, простежується демографічна криза, яка охоплює всю Україну. Подібні зміни пов'язані з тим, що людина як демографічний базис поступово зникає. Головна причина демографічної кризи все ж таки – низький рівень народжуваності. Сучасний демографічний стан нашої держави свідчить про те, що відтворення населення забезпечується лише на третину. Україна, на жаль, знаходиться на межі критичного зниження народжуваності, за якою відбуватиметься безповоротне руйнування демографічного потенціалу держави.

Процес низької народжуваності набуває глобального характеру. Вперше зниження народжуваності почалося на теренах України на початку 90-х років минулого століття. Це пов'язане в першу чергу з низьким рівнем життя людей, відсутністю престижної роботи та невпевненістю у завтрашньому дні.

Аналіз сучасних демографічних досліджень свідчить про глибоку демографічну кризу, більш стабільної та інертної, негативні наслідки якої досить важко передбачити. Вчені зазначають, що, за основними показниками

природних змін населення – народжуваності, смертності, природного приросту – Україна стоїть не тільки після країн Заходу, але й республік колишнього СРСР. За рівнем народжуваності вона посідає передостаннє місце серед них та країн Європи, за рівнем дитячої смертності її показники входять у першу десятку показників для європейських країн [4, с. 133].

Зниження рівня народжуваності в Україні почалося простежуватися на початку 80-х років. Значний стрибок у зниженні народжуваності почав відстежуватися у 90-х роках через зниження рівня життя суспільства. За аналізом статистики, скороченість жителів України зафіксували в 1995 роках. Цей період характеризується зниженням чисельності населення, а також зростанням безробіття на теренах держави. Подібні зміни відбувалися й з 1996 – 2016 рік, коли щорічно кількість померлих перевищувала кількість народжених.

Сучасні дослідження дали змогу дійти таких висновків: чисельність населення станом на травень 2017 року склала 42 млн 502 тис. осіб. Зазначимо, що кількість померлих перевищує над кількістю новонароджених. Мовою статистики: на 100 померлих приходиться 58 новонароджених. Тобто, простежуються демографічні зміни у сфері народжуваності [2, с. 518].

Іншою нагальною проблемою, що спричиняє демографічну кризу є зниження тривалості життя. Середня тривалість життя в Україні складає 70 років. При цьому, середня тривалість життя серед жінок становить 70-75 років, а тривалість життя чоловіків не перевищує 65 років. За тривалістю життя Україна знаходиться на 52 місці серед країн світу. Показники смертності збільшилися в декілька разів в усіх областях України, найгірші показники в невеликих селах, де основна частина населення – пенсіонери.

Що ж можемо зробити ми як громадяни України? Для того, щоб вийти з демографічної кризи ми маємо відновити рівень народжуваності до показників 1991 року. Питання буде вирішене, якщо в кожній сім'ї буде по дві дитини. Нині, в середньому, в кожній сім'ї по одній дитині. Це спричиняє те, що щорічно кількість населення зменшується на триста тисяч осіб. Україна з демографічної точки зору занепадає, адже більшість населення складають пенсіонери. Якщо подібні негативні зміни будуть відбуватися надалі, то до 2025-2026 років кількість населення в Україні може зменшитися до критичних розмірів, а саме до 25 мільйонів. Основним напрямом політики у сфері демографічних змін має бути відтворення рівня народжуваності та збереження населення в цілому [1, с. 208].

Вчені зазначають, що українці – нація, що тривалий час вимирає. Інститут економіки НАН України зазначає, що можливо виокремити такий подальший сценарій: необхідно виробити умови, що будуть перешкоджати погіршенню стану здоров'я людей. Подібні нововведення зможуть позитивно вплинути на зниження рівня захворюваності, а також підвищити рівень тривалості життя, народжуваності. Науковці зауважують, що це призведе до підвищення якості здоров'я та формування здорової концепції людини. Цей сценарій можливий за умови підвищення рівня життя, покращення стану

екології, покращення медичного рівня та опіка над сферою охорони здоров'я та її додаткове фінансування.

З метою вирішення демографічної кризи необхідно провести такі заходи: заохотити молоді пари до створення дводітних сімей шляхом надання допомоги; на державному рівні заборонити проведення абортів; державна підтримка на сім'ї з 2-3 дітьми; покращити екологічну ситуацію в державі; створити соціальні програми по підтримці молодих сімей; покращити рівень життя населення. Окрім цього, проблеми, що виникають у демографічній сфері потребують нагального вирішення шляхом створення програми виходу із демографічної кризи. Дослідники повинні розробити концепцію подолання демографічних проблем, мають зосередити науковий потенціал з метою подолання цих проблем, отримати фінансування програми з державного бюджету. Наведені особливості мають бути основним напрямом держави у сфері вибудовування демографічних стратегій в Україні.

Доцільно вимагати реформування сфери охорони здоров'я. Міністр охорони здоров'я має взяти на власний контроль розробку та модернізацію сфери охорони здоров'я. Основною метою сімейної політики має стати формування єдиних сімейних цінностей, які орієнтовані на створення молодих сімей з 2-3 дітьми, підвищення виховної ролі як основи ареолу підвищення рівня народжуваності. Безпосередня увага має бути покладена на молоді сім'ї з дітьми.

У сфері поліпшення здоров'я, зниження смертності та підвищення тривалості життя населення необхідні заходи з підвищення якості життя, профілактиці шкідливих і небезпечних виробничих факторів, у поліпшенні санітарно-епідемічної та екологічної ситуації, реформування системи охорони здоров'я, стимулюванні позитивних зрушень у поведінці та способі життя людей [3, с. 4-5].

Отже, в сучасних умовах, демографічна сила буде лише посилюватись. Це насамперед пов'язано відсутністю єдино-правильної стратегії в демографічній сфері. Для того, щоб поліпшити рівень демографічної ситуації в Україні слід скоординувати соціальну політику на розв'язання нагальних проблем: підвищення рівня народжуваності, підвищити рівень охорони здоров'я, розробити програму, що стимулюватиме народження дітей, поліпшити рівень життя та на державному рівні запровадити здоровий спосіб життя, покращити роботу служб, які спеціалізуються на наданні соціальної допомоги. Держава має сконцентруватися не на покращенні кількісних показників, а на якісних показниках. Також слід сконцентруватися на вирішенні поточних питань, які стосувалися б економічного забезпечення молодих сімей, популяризації здорового способу життя, надання якісної медичної допомоги новонародженим. Вагомим внеском подолання кризи стане розробка та впровадження навчальних програм, щодо створення сім'ї та виховного потенціалу молодих людей. Всі перераховані заходи стануть стабільним підґрунтям до виходу із демографічної кризи та покращення показників народжуваності та середньої тривалості життя серед суспільства.

1. Богданович В. Шляхи подолання демографічної кризи в умовах соціально-економічних трансформацій. Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. 2006. № 4. С. 207-214.
2. Кравець І. М. Сучасні демографічні проблеми розвитку України. Демографія, економіка праці, соціальна економіка та політика. 2019. №31. С. 515-521.
3. Лібанова Е. Як подолати демографічну кризу. Праця і зарплата. 2007. № 12. С. 4-5.
4. Палієнко О. А. Демографічна криза в Україні: шляхи її подолання. Молодий вчений. 2017. №9. С. 133-136.

Станкова Ірина Андріївна,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник:
Райлянова В.Е.,
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
кандидат філологічних наук

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕПОХИ В УКРАЇНІ

Цифровізація (з англ. digitalization), являє собою запуск цифрових технологій в усі сфери життя: у взаємодію людей, промислове виробництво, побутові предмети, дитячі іграшки, одяг тощо. Це зміна від біологічної та фізичної систем до кібербіологічної та кіберфізичної (поєднання фізичних та комп'ютерних складових). Перехід з реального у віртуальний світ (online).

На сьогодні цифрові технології використовують всі: країна, бізнес, звичайні люди.

Цифровізація — один із провідних елементів розвитку світової економіки в наступні 5–10 років. Окрім явного збільшення результативності, що здобувають компанії від цифрових технологій, існує група поверхневих переваг цифровізації, таких як: економія часу, утворення ефективного попиту на нові товари та послуги, високий рівень якості та цінності тощо.

Цифрова економіка — це вид економіки, де центральними показниками (методами) промисловості є цифрові дані: числові, текстові та інші. Їх застосування як джерела дає можливість значно поліпшити ефективність, показники виробництва, вартість послуг та товарів, створити цифровий соціум.

Цифрове суспільство — це суспільство, яке стрімко та ефективно застосовує цифрові технології для особистих потреб, а також для досягнення та